

και, ως εκ τούτου, έχει την έννοια [ότι] η εθνική ρύθμιση του άρθρου 5-bis της Decreto-legge n°1 (πράξης νομοθετικού περιεχομένου 1), της 24ης Ιανουαρίου 2012 [όπως τροποποιήθηκε με τον Legge di conversione n. 27 (νόμο 27 περί μετατροπής), της 24ης Μαρτίου 2012] –με το οποίο προστέθηκαν στο άρθρο 10 του Legge n. 287/1990 (νόμου 287/1990) οι παράγραφοι 7-ter και 7-quater–, αντιβαίνει, κατά τα προαναφερθέντα, στο δικαίο της Ένωσης;

(¹) ΕΕ 2003, L 1, σ. 1.

(²) ΕΕ 2019, L 11, σ. 3.

Αναίρεση που άσκησαν στις 25 Αυγούστου 2022 οι LSEGH (Λουξεμβούργο) Ltd και London Stock Exchange Group Holdings (Ιταλία) Ltd κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο πενταμελές τμήμα) στις 8 Ιουνίου 2022 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-363/19 και T-456/19, Ηνωμένο Βασίλειο και ITV κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-564/22 P)

(2022/C 441/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: LSEGH (Λουξεμβούργο) Ltd, London Stock Exchange Group Holdings (Ιταλία) Ltd (εκπρόσωποι: A. von Bonin, Rechtsanwalt, O.W. Brouwer και A. Pliego Selie, advocaten)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, ITV plc

Αιτήματα

Οι ανααιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου·
- να αποφανθεί οριστικά και αμετάκλητα και να ακυρώσει την απόφαση (ΕΕ) 2019/1352 της Επιτροπής, της 2ας Απριλίου 2019, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.44896 που έδωσε σε εφαρμογή το Ηνωμένο Βασίλειο όσον αφορά εξαίρεση για τη χρηματοδότηση ομίλων ΕΑΕ (¹) (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση)·
- ή, επικουρικός, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προκειμένου αυτό να την κρίνει σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, τόσο της παρούσας διαδικασίας όσο και της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, περιλαμβανομένων των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκαν τυχόν παρεμβαίνοντες.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσης, οι ανααιρεσείουσες προβάλλουν πέντε λόγους αναίρεσης:

Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δικαίο παραμορφώνοντας το εθνικό δικαίο και αγνοώντας αποδεικτικά στοιχεία, στον βαθμό που όρισε και έλαβε υπόψη ως σύστημα αναφοράς τους βρετανικούς κανόνες για τις ΕΑΕ (Ελεγχόμενες Αλλοδαπές Εταιρείες) όπως περιλαμβάνονται στο Μέρος 9Α του Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Νόμου του 2010 περί φορολόγησης (διεθνείς και άλλες διατάξεις), στο εξής: ΤΙΟΡΑ], αντί του βρετανικού συστήματος εταιρικής φορολόγησης, του οποίου οι κανόνες αυτοί αποτελούν αναπόσπαστο μέρος.

Δεύτερον, ακόμη και αν το σύστημα αναφοράς ήταν όντως οι βρετανικοί κανόνες για τις ΕΑΕ, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δικαίο κατά τον προσδιορισμό του σκοπού του συστήματος αναφοράς και, κατά συνέπεια, έσφαλε κρίνοντας ότι οι διατάξεις του Κεφαλαίου 5 των βρετανικών κανόνων για τις ΕΑΕ προβλέπουν το «κανονικό» καθεστώς φορολόγησης των μη εμπορικών κερδών χρηματοδότησης, οπότε η «εξαίρεση για τη χρηματοδότηση ομίλων» δυνάμει του Κεφαλαίου 9 του Μέρους 9Α του ΤΙΟΡΑ συνιστά «πλεονέκτημα».

Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δικαίο αναφορικά με τη διαπίστωση της ύπαρξης επιλεκτικού πλεονεκτήματος. Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δικαίο καταλήγοντας στο εσφαλμένο συμπέρασμα ότι οι οικονομικοί φορείς οι οποίοι μπορούσαν να τυχούν της «εξαίρεσης για τη χρηματοδότηση ομίλων» δυνάμει του Κεφαλαίου 9 του Μέρους 9Α του ΤΙΟΡΑ βρίσκονταν, από νομικής και οικονομικής απόψεως, σε παρεμφερή κατάσταση με τις υπόλοιπες εταιρίες, όπερ δεν ίσχυε.

Τέταρτον, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 263 ΣΛΕΕ και το άρθρο 296 ΣΛΕΕ παραλείποντας να απαντήσει σε προβληθέντες νομικούς ισχυρισμούς και να εκπληρώσει την υποχρέωση αιτιολόγησης, στον βαθμό που απλώς υποκατέστησε την αιτιολογία της προσβαλλομένης απόφασης της Επιτροπής με δική του αιτιολογία.

Πέμπτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι η «εξαιρέση για τη χρηματοδότηση ομίλων» η οποία προβλέπεται στο Κεφάλαιο 9 του Μέρους 9Α του ΤΙΟΡΑ δεν δικαιολογείται ούτε από τη φύση ούτε από την όλη διάρθρωση του συστήματος αναφοράς.

(¹) ΕΕ 2019 L 216, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 26 Αυγούστου 2022 — Verein für Konsumenteninformation κατά Sofatutor GmbH

(Υπόθεση C-565/22)

(2022/C 441/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα (αρχικώς ενάγουσα): Verein für Konsumenteninformation

Αναιρεσίβλητη (αρχικώς εναγομένη): Sofatutor GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

Έχει το άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 2011/83/ΕΕ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών, την έννοια ότι σε περίπτωση «αυτόματης παράτασης» σύμβασης εξ αποστάσεως (άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο ιε', της οδηγίας) ο καταναλωτής διαθέτει εκ νέου δικαίωμα υπαναχώρησης;

(¹) Οδηγία 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011 σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών, την τροποποίηση της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2011, L 304, σ. 64).

Αναίρεση που άσκησαν στις 25 Αυγούστου 2022 οι Vasile Dumitrescu, Guido Schwarz κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 15 Ιουνίου 2022 στην υπόθεση T-531/16, Dumitrescu και Schwarz κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-567/22 P)

(2022/C 441/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείοντες: Vasile Dumitrescu, Guido Schwarz (εκπρόσωποι: L. Levi, J.-N. Louis, δικηγόροι)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Οι αναιρεσείοντες ζητούν από το Δικαστήριο:

— να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, της 15ης Ιουνίου 2022, στην υπόθεση T-531/16, Dumitrescu και Schwarz κατά Επιτροπής·